
ĐẠI SỐ VÀ HÌNH HỌC GIẢI TÍCH 1-2

Giáo trình Đại học Đại cương Ngành Toán-Tin học

Tạ Lê Lợi

- Đại Học Đà Lạt -

- 2005 -

Đại số và Hình học giải tích 1-2

Tạ Lê Lợi

Mục lục

Phần I:

Chương 0. Kiến thức chuẩn bị

1. Các cấu trúc đại số cơ bản	1
2. Trường số phức	3
3. Đa thức	6

Chương I. Không gian vector hình học

1. Vector hình học	15
2. Cơ sở Descartes - Tọa độ	17
3. Công thức đại số của các phép toán trên vector	19
4. Đường thẳng và mặt phẳng	22

Chương II. Ma trận - Phương pháp khử Gauss

1. Ma trận	27
2. Các phép toán trên ma trận	28
3. Phương pháp khử Gauss	35

Chương III. Không gian vector

1. Không gian vector - Không gian vector con	41
2. Cơ sở - Số chiều - Tọa độ	44
3. Tổng - Tích - Thương không gian vector	49

Chương IV. Ánh xạ tuyến tính

1. Ánh xạ tuyến tính	53
2. Ánh xạ tuyến tính và ma trận	58
3. Không gian đối ngẫu	62

Chương V. Định thức

1. Định thức	65
2. Tính chất của định thức	67
3. Tính định thức	69
4. Một số ứng dụng của định thức	73

Phần II:

Chương VI. Chéo hóa

1. Chuyển cơ sở	81
2. Vector riêng - Giá trị riêng	84
3. Dạng đường chéo - Chéo hóa	85

Chương VII. Không gian vector Euclid

1. Không gian vector Euclid	91
2. Một số ứng dụng	98
3. Toán tử trực giao - Ma trận trực giao	102
4. Toán tử đối xứng - Chéo hóa trực giao ma trận đối xứng	109

Chương VIII. Dạng song tuyến tính - Dạng toàn phương

1. Dạng song tuyến tính	113
2. Dạng toàn phương	114
3. Dạng chính tắc	115

Chương IX. Áp dụng vào hình học

1. Cấu trúc affine chính tắc của một không gian vector	125
2. Một số ánh xạ affine thông dụng	128
3. Đường, mặt bậc 2	133

Bài tập	139
----------------------	-----

0. Kiến thức chuẩn bị

Chương này nêu định nghĩa về các cấu trúc đại số cơ bản là nhóm, vành và trường. Phần tiếp theo là một số kiến thức tối thiểu về số phức và đa thức.

1. Các cấu trúc đại số cơ bản

1.1 Định nghĩa. Cho A là một tập hợp. Một **phép toán hai ngôi** trên A là một ánh xạ:

$$\star : A \times A \rightarrow A$$

Khi đó ảnh của cặp $(x, y) \in A \times A$ bởi ánh xạ $\star$ sẽ được ký hiệu là $x \star y$

- Phép toán $\star$ gọi là có **tính kết hợp** nếu¹ $(x \star y) \star z = x \star (y \star z)$, $\forall x, y, z \in A$
- Phép toán $\star$ gọi là có **tính giao hoán** nếu $x \star y = y \star x$, $\forall x, y \in A$
- Phần tử $e \in A$, gọi là **phần tử đơn vị**, nếu $x \star e = e \star x = x$, $\forall x \in A$

Khi $\star$ viết theo lối cộng $+$ thì phần tử đơn vị gọi là **phần tử không** và ký hiệu là 0 .

Khi $\star$ viết theo lối nhân $\cdot$ thì phần tử ký hiệu là 1 .

- Giả sử phép toán $\star$ có phần tử đơn vị e . Khi đó $x \in A$ gọi là khả nghịch nếu tồn tại $x' \in A$ sao cho: $x \star x' = x' \star x = e$. Khi đó x' phần tử **nghịch đảo** của x .

Khi $\star$ viết theo lối cộng, thì phần tử nghịch đảo của x gọi là **phần tử đối** và ký hiệu là $-x$. Khi $\star$ viết theo lối nhân, thì phần tử nghịch đảo của x ký hiệu là x^{-1} hay $\frac{1}{x}$.

Nhận xét. Phần tử đơn vị nếu có là duy nhất:

Nếu e_1, e_2 là hai phần tử đơn vị, thì $e_1 = e_1 \star e_2 = e_2$.

Nhận xét. Nếu $\star$ có tính kết hợp, thì phần tử nghịch đảo của x nếu có là duy nhất:

Nếu x', x'' là hai phần tử nghịch đảo của x , thì $x' = x' \star e = x' \star (x \star x'') = (x' \star x) \star x'' = e \star x'' = x''$.

Bài tập: Hãy xét các phép toán cộng và nhân trên $A := \mathbf{N}, \mathbf{Z}, \mathbf{Q}, \mathbf{R}$ có tính chất gì? Có phần tử đơn vị? Có phần tử nghịch đảo?

1.2. Nhóm. Một **nhóm** là một cặp $(G, \star)$, trong đó G là một tập hợp không rỗng, còn $\star$ là một phép toán hai ngôi trên G , thoả các điều kiện sau:

(G1) $\star$ có tính kết hợp.

(G2) $\star$ có phần tử đơn vị.

(G3) Mọi phần tử của G đều có phần tử nghịch đảo.

Nhóm G được gọi là **nhóm giao hoán** hay **nhóm Abel** nếu:

(G4) $\star$ có tính giao hoán.

Người ta thường nói nhóm G thay vì $(G, \star)$ khi đã ngầm hiểu phép toán nào. Qui ước này cũng dùng cho khái niệm vành, trường tiếp sau.

¹Trong giáo trình này: **nếu** = **nếu và chỉ nếu**.

Ví dụ.

- a) Tập $\mathbf{N}$ với phép cộng không là nhóm vì không chứa phần tử đối. Tập $\mathbf{Z}, \mathbf{Q}, \mathbf{R}$ là nhóm giao hoán với phép cộng, nhưng không là nhóm với phép nhân vì 0 không có phần tử nghịch đảo.
- b) Tập các song ánh từ một tập X lên chính X là một nhóm với phép hợp ánh xạ. Nói chung nhóm này không giao hoán.

1.3 Vành. Một **vành** là một bộ ba $(R, +, \cdot)$, trong đó R là một tập không rỗng, còn $+$ và $\cdot$ là các phép toán trên R , thoả các điều kiện sau:

- (R1) $(R, +)$ là một nhóm giao hoán.
 (R2) Phép nhân $\cdot$ có tính kết hợp.
 (R3) Phép nhân có tính **phân phối** về hai phía đối với phép cộng:

$$x(y + z) = xy + xz \quad \text{và} \quad (y + z)x = yx + zx \quad \forall x, y, z \in R$$

Nếu phép nhân có tính giao hoán thì R gọi là **vành giao hoán**.

Ví dụ.

- a) $\mathbf{Z}, \mathbf{Q}, \mathbf{R}$ với phép cộng và nhân là các vành giao hoán.
 b) $\mathbf{Z}_p$ các lớp các số nguyên đồng dư theo một số p là vành giao hoán với phép cộng và nhân được định nghĩa:

$$[m] + [n] = [m + n], \quad [m][n] = [mn]$$

1.3 Trường. Một **trường** là một vành giao hoán có đơn vị $1 \neq 0$ và mọi phần tử khác không của K đều có phần tử nghịch đảo. Một cách đầy đủ, một trường là bộ ba $(K, +, \cdot)$, trong đó K là tập không rỗng, $+$ và $\cdot$ là các phép toán trên K thoả 9 điều kiện sau với mọi $x, y, z \in K$:

- (F1) $(x + y) + z = x + (y + z)$
 (F2) $\exists 0 \in K, x + 0 = 0 + x = x$
 (F3) $\exists -x \in K, x + (-x) = -x + x = 0$
 (F4) $x + y = y + x$
 (F5) $(xy)z = x(yz)$
 (F6) $\exists 1 \in K, 1 \neq 0, x1 = 1x = x$
 (F7) Khi $x \neq 0, \exists x^{-1} \in K, xx^{-1} = x^{-1}x = 1$
 (F8) $xy = yx$
 (F9) $x(y + z) = xy + xz$

Ví dụ.

- a) Vành $(\mathbf{Z}, +, \cdot)$ không là trường. $(\mathbf{Q}, +, \cdot), (\mathbf{R}, +, \cdot)$ là các trường.
 b) Nếu p là số nguyên tố, thì $\mathbf{Z}_p$ là một trường. Hơn nữa, $\mathbf{Z}_p$ là tập hữu hạn và với mọi $[n] \in \mathbf{Z}_p$, $\underbrace{[n] + \cdots + [n]}_{p \text{ lần}} = [0]$.

Đặc số của một trường K , ký hiệu $\text{char}(K)$, là số tự nhiên dương bé nhất sao

cho $\underbrace{1 + \cdots + 1}_{n \text{ lần}} = 0$. Nếu không có số tự nhiên như vậy, thì K gọi là có đặc số 0.

Ví dụ. $\mathbf{Q}, \mathbf{R}$ có đặc số 0, còn $\mathbf{Z}_p$ có đặc số p . Ta có $1 + 1 = 0$ trong $\mathbf{Z}_2$!

2. Trường số phức

Trên trường số thực, khi xét phương trình bậc hai $ax^2 + bx + c = 0$ trường hợp $b^2 - 4ac < 0$ phương trình vô nghiệm vì ta không thể lấy căn bậc hai số âm. Để các phương trình như vậy có nghiệm, ta cần thêm vào tập các số thực các căn bậc hai của số âm. Phần này ta sẽ xây dựng tập các số phức $\mathbf{C}$ là mở rộng tập số thực $\mathbf{R}$, trên đó định nghĩa các phép toán cộng và nhân để $\mathbf{C}$ là một trường. Hơn nữa, mọi phương trình bậc hai, chẳng hạn $x^2 + 1 = 0$, đều có nghiệm trong $\mathbf{C}$.

2.1 Định nghĩa. Ta dùng ký hiệu i , gọi là **cơ số ảo**, để chỉ nghiệm phương trình $x^2 + 1 = 0$, i.e. $i^2 = -1$. Tập số phức là tập dạng:

$$\mathbf{C} = \{z : z = a + ib, \text{ với } a, b \in \mathbf{R}\}$$

$z = a + ib$ gọi là số phức, $a = \operatorname{Re} z$ gọi là phần thực, $b = \operatorname{Im} z$ gọi là phần ảo.

$$z_1 = z_2 \text{ nếu } \operatorname{Re} z_1 = \operatorname{Re} z_2, \operatorname{Im} z_1 = \operatorname{Im} z_2.$$

Ta xem $\mathbf{R}$ là tập con của $\mathbf{C}$ khi đồng nhất $\mathbf{R} = \{z \in \mathbf{C} : \operatorname{Im} z = 0\}$

Từ “số ảo” sinh ra từ việc người ta không hiểu chúng khi mới phát hiện ra số phức. Thực ra số phức rất “thực” như số thực vậy.

Ví dụ.

a) Số phức $z = -6 + i\sqrt{2}$ có phần thực $\operatorname{Re} z = -6$, phần ảo $\operatorname{Im} z = \sqrt{2}$.

b) Để giải phương trình $z^2 + 2z + 4 = 0$, ta biến đổi $z^2 + 2z + 4 = (z + 1)^2 + 3$.

Vậy phương trình tương đương $(z + 1)^2 = -3$. Suy ra nghiệm $z = -1 \pm i\sqrt{3}$.

Sau đây là định nghĩa các phép toán vừa thực hiện.

2.2 Các phép toán. Trên $\mathbf{C}$ có hai phép toán được định nghĩa như sau:

Phép cộng. $(a + ib) + (c + id) = (a + c) + i(b + d)$

Phép nhân. $(a + ib)(c + id) = (ac - bd) + i(ad + bc)$

Nhận xét. Phép nhân được tính như nhân các số thông thường với chú ý là $i^2 = -1$.

Mệnh đề. Với các phép toán trên $\mathbf{C}$ là trường số.

Mệnh đề trên dễ suy từ định nghĩa với chú ý là:

Phép cộng có phần tử không là $0 = 0 + i0$, phần tử đối của $z = a + ib$ là $-z = -a - ib$.

Phép nhân có phần tử đơn vị là $1 = 1 + i0$, nghịch đảo của $z = a + ib \neq 0$ là

$$z^{-1} = \frac{1}{z} = \frac{a}{a^2 + b^2} - i \frac{b}{a^2 + b^2}$$

Sự tồn tại và việc tìm nghịch đảo được thực hiện bởi **phép chia** $\frac{a + ib}{c + id} (c + id \neq 0)$

khi giải phương trình $a + ib = (c + id)(x + iy)$. Đồng nhất phần thực, phần ảo ta có

$$\begin{cases} cx - dy = a \\ dx + cy = b \end{cases}$$

Vậy $\frac{a + ib}{c + id} = \frac{ac + bd}{c^2 + d^2} + i \frac{bc - ad}{c^2 + d^2}$

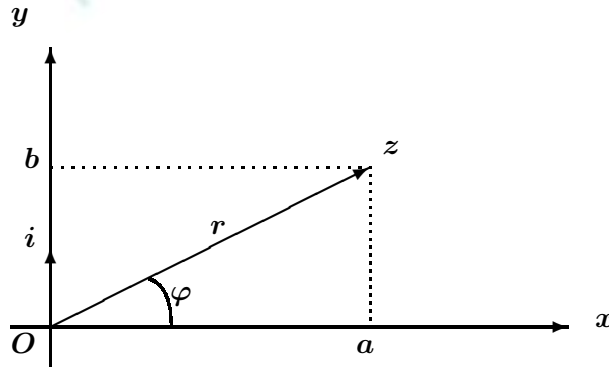
Phép liên hợp. $\bar{z} = a - ib$ gọi là **số phức liên hợp** của $z = a + ib$.

Tính chất. $\overline{\bar{z}} = z$, $\overline{z_1 + z_2} = \bar{z}_1 + \bar{z}_2$, $\overline{z_1 z_2} = \bar{z}_1 \bar{z}_2$.

Nhận xét. Nếu $z = a + ib$, thì $z\bar{z} = a^2 + b^2$. Từ đó có thể chia 2 số phức bằng cách nhân số liên hiệp của mẫu, chẳng hạn

$$\frac{2 - 5i}{3 + 4i} = \frac{(2 - 5i)(3 - 4i)}{(3 + 4i)(3 - 4i)} = \frac{6 - 23i + 20i^2}{3^2 - 4^2i^2} = \frac{-14 - 23i}{25}$$

2.3 Biểu diễn số phức. Sau đây là một số biểu diễn khác nhau của số phức

Dạng đại số. $z = a + ib$, $a, b \in \mathbf{R}$, $i^2 = -1$.

Dạng hình học. $z = (a, b)$, $a, b \in \mathbf{R}$.

Trong mặt phẳng đưa vào hệ tọa trục Descartes với $1 = (1, 0)$, $i = (0, 1)$ là 2 vector cơ sở. Khi đó mỗi số phức $z = a + ib$ được biểu diễn bởi vector (a, b) , còn $\mathbf{C}$ được đồng nhất với $\mathbf{R}^2$. Trong phép biểu diễn này phép cộng số phức được biểu thị bởi phép cộng vector hình học.

Dạng lượng giác. $z = r(\cos \varphi + i \sin \varphi)$

Biểu diễn số phức $z = (a, b)$ trong tọa độ cực (r, φ) , trong đó r là độ dài của z , φ là góc định hướng tạo bởi $1 = (1, 0)$ và z trong mặt phẳng phức. Ta có:

$$\begin{cases} a = r \cos \varphi \\ b = r \sin \varphi \end{cases} \quad \text{và} \quad \begin{cases} r = |z| = \sqrt{a^2 + b^2}, \text{ gọi là modul của } z \\ \varphi = \text{Arg } z, \text{ gọi là argument của } z \end{cases}$$

Vậy nếu $z \neq 0$, thì $\cos \varphi = \frac{a}{\sqrt{a^2 + b^2}}$, $\sin \varphi = \frac{b}{\sqrt{a^2 + b^2}}$.

Ta thấy φ có vô số giá trị sai khác nhau $k2\pi$, $k \in \mathbf{Z}$, trong đó có một giá trị $\varphi \in (-\pi, \pi]$

gọi là **giá trị chính** và ký hiệu là $\arg z$. Vậy có thể viết

$$\operatorname{Arg} z = \arg z + k2\pi, \quad k \in \mathbf{Z}.$$

Ví dụ. $z = \sqrt{3} - i$ có modul $|z| = \sqrt{(\sqrt{3})^2 + (-1)^2} = 2$, và argument $\arg z = -\frac{\pi}{3}$ (suy từ $\tan \varphi = \frac{-1}{\sqrt{3}}$ và $\operatorname{Re} z > 0$). Vậy $\sqrt{3} - i = 2(\cos(-\frac{\pi}{3}) + i \sin(-\frac{\pi}{3}))$.

Mỗi cách biểu diễn số phức có thuận tiện riêng. Sau đây là một số ứng dụng.

2.4 Mệnh đề. $|z_1 z_2| = |z_1| |z_2|$ và $\operatorname{Arg}(z_1 z_2) = \operatorname{Arg} z_1 + \operatorname{Arg} z_2$
Suy ra **công thức de Moivre**

$$(r(\cos \varphi + i \sin \varphi))^n = r^n (\cos n\varphi + i \sin n\varphi), \quad n \in \mathbf{N}$$

Chứng minh: Nếu $z_1 = r_1(\cos \varphi_1 + i \sin \varphi_1)$, $z_2 = r_2(\cos \varphi_2 + i \sin \varphi_2)$, thì

$$\begin{aligned} z_1 z_2 &= r_1 r_2 (\cos \varphi_1 \cos \varphi_2 - \sin \varphi_1 \sin \varphi_2) + i (\sin \varphi_1 \cos \varphi_2 + \cos \varphi_1 \sin \varphi_2) \\ &= r_1 r_2 (\cos(\varphi_1 + \varphi_2) + i \sin(\varphi_1 + \varphi_2)) \end{aligned}$$

Suy ra $|z_1 z_2| = r_1 r_2 = |z_1| |z_2|$, và $\operatorname{Arg}(z_1 z_2) = \varphi_1 + \varphi_2 + 2k\pi = \operatorname{Arg} z_1 + \operatorname{Arg} z_2$. $\square$

Nhận xét. Về mặt hình học phép nhân số phức $r(\cos \varphi + i \sin \varphi)$ với số phức z là phép co giãn vector z tỉ số r và quay góc φ . (xem hình vẽ)

2.5 Căn bậc n của số phức. Cho $z \in \mathbf{C}$ và $n \in \mathbf{N}$. Một **căn bậc n** của z là một số phức w thỏa phương trình $w^n = z$.

Để giải phương trình trên, biểu diễn $z = r(\cos \varphi + i \sin \varphi)$ và $w = \rho(\cos \theta + i \sin \theta)$. Từ công thức de Moivre $\rho^n (\cos(n\theta) + i \sin(n\theta)) = r(\cos \varphi + i \sin \varphi)$.

Suy ra

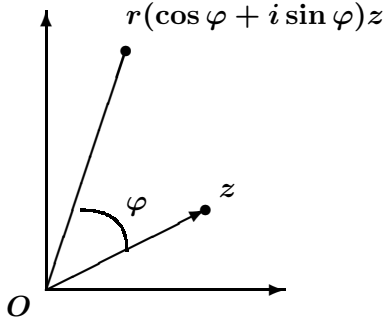
$$\begin{cases} \rho &= \sqrt[n]{r} \quad (\text{căn bậc } n \text{ theo nghĩa thực}) \\ n\theta &= \varphi + 2k\pi, \quad k \in \mathbf{Z} \end{cases}$$

Vậy khi $z \neq 0$, phương trình có đúng n nghiệm phân biệt:

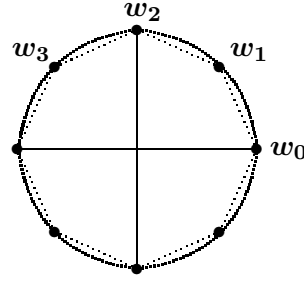
$$w_k = \sqrt[n]{r} \left(\cos\left(\frac{\varphi}{n} + k\frac{2\pi}{n}\right) + i \sin\left(\frac{\varphi}{n} + k\frac{2\pi}{n}\right) \right), \quad k = 0, \dots, n-1.$$

Khi $z \neq 0$, ký hiệu $\sqrt[n]{z}$ là tập n căn bậc n của z . $\sqrt{0} = 0$.

Về mặt hình học chúng là các đỉnh của một đa giác đều n cạnh, nội tiếp đường tròn tâm 0 bán kính $\sqrt[n]{r}$.

Nhân $r(\cos \varphi + i \sin \varphi)$ với z

$w^n = 1$, với $n = 8$

Ví dụ.

a) Căn bậc n của 1 là n số phức: $1, \omega_n, \dots, \omega_n^{n-1}$, với $\omega_n = \cos \frac{2\pi}{n} + i \sin \frac{2\pi}{n}$

b) Để tìm các giá trị của $\sqrt[3]{1+i}$, ta biểu diễn $1+i = \sqrt{2}(\cos \frac{\pi}{4} + i \sin \frac{\pi}{4})$.

Suy ra $\sqrt[3]{1+i} = 2^{\frac{1}{6}}(\cos(\frac{\pi}{12} + \frac{2k\pi}{3}) + i \sin(\frac{\pi}{12} + \frac{2k\pi}{3}))$, $k \in \mathbf{Z}$.

Vậy có 3 giá trị phân biệt là:

$$k = 0, w_0 = 2^{\frac{1}{6}}(\cos(\frac{\pi}{12}) + i \sin(\frac{\pi}{12}))$$

$$k = 1, w_1 = 2^{\frac{1}{6}}(\cos(\frac{3\pi}{4}) + i \sin(\frac{3\pi}{4})) = \omega_3 w_0$$

$$k = 2, w_2 = 2^{\frac{1}{6}}(\cos(\frac{17\pi}{12}) + i \sin(\frac{17\pi}{12})) = \omega_3 w_0$$

3. Đa thức

3.1 Định nghĩa. Cho K là một trường. Một **đa thức** trên K là biểu thức dạng

$$P(X) = a_0 + a_1 X + \dots + a_n X^n,$$

trong đó $n \in \mathbf{N}$, và $a_k \in K, k = 0, \dots, n$, gọi là hệ số bậc k của $P(X)$.

Hai đa thức gọi là bằng nhau nếu mọi hệ số cùng bậc của chúng bằng nhau.

Nếu $a_n \neq 0$, thì n gọi là **bậc** của $P(X)$ và ký hiệu $n = \deg P(X)$, $a_n = \text{lc} P(X)$.

Nếu $a_k = 0$ với mọi k , thì $P(X)$ gọi là đa thức không và qui ước $\deg(0) = -\infty$.

Ta thường viết dưới dạng tổng: $P(X) = \sum_{k=0}^n a_k X^k$ hay $P = \sum_k a_k X^k$ là tổng vô hạn

nhưng chỉ có hữu hạn $a_k \neq 0$.

Ký hiệu $K[X]$ là tập mọi đa thức trên K .

3.2 Các phép toán trên đa thức. Trên $K[X]$ có hai phép toán cộng và nhân định nghĩa như sau:

$$\text{Phép cộng: } \sum_k a_k X^k + \sum_k b_k X^k = \sum_k (a_k + b_k) X^k$$

$$\text{Phép nhân: } (\sum_i a_i X^i)(\sum_j b_j X^j) = \sum_k c_k X^k \text{ với } c_k = a_0 b_k + \dots + a_k b_0 = \sum_{i+j=k} a_i b_j.$$

Mệnh đề. $K[X]$ là với hai phép toán trên là một vành giao hoán.

Bài tập: Chứng minh mệnh đề trên.

Nhận xét. $\deg P(X)Q(X) = \deg P(X) + \deg Q(X)$, với mọi $P(X), Q(X) \in K[X]$.

3.3 Phép chia Euclid. Cho hai đa thức $P_0(X), P_1(X) \in K[X]$, $P_1(X) \neq 0$. Khi đó tồn tại duy nhất các đa thức $Q(X), R(X) \in K[X]$, sao cho

$$P_0(X) = Q(X)P_1(X) + R(X), \quad \deg R(X) < \deg P_1(X)$$

Ta gọi $Q(X)$ là **thương**, $R(X)$ là **phần dư** của phép chia $P_0(X)$ cho $P_1(X)$, và được xây dựng cụ thể theo thuật toán sau:

Thuật toán chia Euclid.

Input: $P_0, P_1 \in K[X]$, $P_1 \neq 0$

Output: $Q, R \in K[X]$, thỏa $P_0 = QP_1 + R$, $\deg R < \deg P_1$.

Trước hết cho $R_0 = P_0, Q_0 = 0$.

Giả sử ở vòng lặp thứ k ta có $Q_k, R_k \in K[X]$, thỏa $P_0 = Q_k P_1 + R_k$

Nếu $n_k = \deg R_k - \deg P_1 < 0$, thì đã chia xong $Q = Q_k, R = R_k$

Nếu $n_k = \deg R_k - \deg P_1 > 0$, thì khử hệ số bậc cao nhất của R_k bằng cách:

$$R_{k+1} = R_k - \frac{\text{lc}(R_k)}{\text{lc}(P_1)} X^{n_k} P_1$$

$$Q_{k+1} = Q_k + \frac{\text{lc}(R_k)}{\text{lc}(P_1)} X^{n_k}$$

Ta có $P_0 = Q_{k+1} P_1 + R_{k+1}$

Do $\deg R_{k+1} < \deg R_k$, nên đến vòng lặp thứ $m \leq \deg P_0$, ta có $\deg R_m < \deg P_1$.

Khi đó $Q = Q_m, R = R_m$.

Ví dụ. Thuật toán chia Euclid $X^4 - 2X^3 - 6X^2 + 12X + 15$ cho $X^3 + X^2 - 4X - 4$ có thể thực hiện theo sơ đồ

$$\begin{array}{rcl} R_0 & = & X^4 - 2X^3 - 6X^2 + 12X + 15 \quad | \quad X^3 + X^2 - 4X - 4 \\ R_1 & = & \quad - 3X^3 - 2X^2 + 16X + 15 \quad X - 3 \\ R_2 & = & \quad \quad X^2 + 4X + 3 \end{array}$$

$$\text{Vậy } X^4 - 2X^3 - 6X^2 + 12X + 15 = (X^3 + X^2 - 4X - 4)(X - 3) + X^2 + 4X + 3$$

Bài tập: Thực hiện phép chia $P(X) = a_0 + a_1X + \dots + a_nX^n$ cho $X - c$.

3.4 Ước chung lớn nhất. Đa thức $P(X) \in K[X]$ gọi là **chia hết cho** đa thức $D(X) \in K[X]$ nếu tồn tại đa thức $A(X) \in K[X]$, sao cho $P(X) = A(X)D(X)$. Khi đó $D(X)$ gọi là một **ước** của $P(X)$ và ký hiệu $D(X)|P(X)$.

Ước chung lớn nhất của các đa thức $P_0(X), P_1(X) \in K[X]$, là một đa thức $D(X) \in K[X]$, thỏa điều kiện:

$$D(X)|P_0(X), D(X)|P_1(X) \text{ và nếu } C(X)|P_0(X), C(X)|P_1(X) \text{ thì } C(X)|D(X)$$

Khi đó ký hiệu $D(X) = \text{GCD}(P_0(X), P_1(X))$

Nhận xét. Ước chung lớn nhất được xác định sai khác một hằng số tỉ lệ.

Nhận xét. Nếu $P_0 = QP_1 + R$, thì $\text{GCD}(P_0, P_1) = \text{GCD}(P_1, R)$, vì ước chung của